

Intendantica DLJI na odlasku govori o svojoj posljednjoj premijeri "Sjetne žene raguzejske"

BOZO RADIĆ / CROPIX

#MeToo u doba Marina Držića

ROMINA PERITZ

Dora Ruždjak Podolski: Republika je imala krute regule za hodočasnice, žene od biznisa i ostale

Od svog mandata intendantice Dubrovačkih ljetnih igara Dora Ruždjak Podolski opršta se predstavom "Sjetne žene raguzejske", koja će ujedno biti i posljednja dramska premijera ovogodišnjeg izdanja festivala. U toj se predstavi nagrađivana redateljica bavi najrazličitijim sudbinama istaknutih žena iz dubrovačke povijesti. Riječ je o dramskoj fresci u kojoj se preklapaju povijest žena i povijest svakodnevice u Dubrovniku, a ta je zanimljiva povijesna grada interpretirana iz aspekta ženskog ideala djevičanstva, ženskih zanimanja i žena u umjetnosti.

Upravo jedna vaša predstava, "Sjetne žene raguzejske", zadnja je premijera na ovogodišnjim Igrama. Kako se rodila ideja za tu predstavu?

- U šetnji Dubrovnikom tijekom pandemijske godine. S Hrvojem Ivankovićem. Inspirirao me naš razgovor o životu žena u doba Republike. Jeste li znali da je Dubrovnik imao prvo nahodište u Europi? A jeste li znali da je Dubrovnik iznjedrio prvu hrvatsku kubističku slikaricu? Prvotno zamišljen kao autorski, ovaj

je projekt prerastao u djelo koje se bazira na dramskom predlošku koji je tijekom procesa nastao iz pera dramaturginje Marijane Fumić.

Koliko je predstava u relaciji s današnjim vremenom?

- Nikad se ne može dovoljno govoriti o ženskom pitanju, o ženskoj kreativnosti, o ženskoj hrabrosti, ženskoj seksualnosti, pogotovo u odnosu na krute regule koje nosi povijest Dubrovačke Republike. Njihova zrcaljenja

Kada bih govorila o teškim trenucima na Igrama, to bi bilo kontra zlatnog dubrovačkog pravila - diplomacije

možemo prepoznati u ženskom iskustvu današnjice.

Tko su, dakle, sjetne žene dubrovačke?

- Anica Kontić tumači Marušu, hrabru hodočasnici. Gloria Dubelj uprizoruje Filipu Menčetić, gospodarstvenicu iz 14. stoljeća. Nataša Dangubić predstavlja prototip renesansne žene koja se bori za ženska prava tumačeći lik Marije Gučetić. Sve ostale sudbine neka gledatelj otkrije gledajući našu predstavu, koju krasi i glumice Nataša Kopeč, Iva Kraljević, Lana Meriga, Lidija Penić-Grgaš, Lucija Rukavina, Nikolina Prkačin i glumac Marin Klismanić.

Jeste li imali neki predložak, jeste li obilazili arhive, čitali knjige o njima?

- Svu opsežnu građu ove predstave izučila je Marijana Fumić. Marijana je ta koja je kopala po arhivama, po knjigama, uspoređivala podatke, uranjala u znanost i čitavo nas vrijeme držala podalje od potrebe za provizornim fabuliranjem. Branila je teritorij sagrađen od činjenica kao lavica. Konzultirali smo i uvažene povjesničare i znanstvenike koji su nam pomagali i na tome im hvala. No ipak, riječ je ovdje o umjetničkom djelu te je tako Marijana fankciju pretvorila u fikciju koja rezonira s duhom prošlih vremena, pomalo obojena Vojnovičevskim timbrom, za što je također zaslužan Maro Martinović koji je izgradio autentičan dubrovački jezik u predstavi. I, naravno, sve spomenute glumice i jedan glumac zaokružili su ovu priču svojim iznimnim osobnostima prema kojima smo i gradili lica. Potražili smo i objektivno oko Stele Mišković, dramaturginje s Cetinja. Saša Božić kao suradnik za scenski pokret ponovno se pokazao izuzetnim umjetnikom i znalцем. Osim što vodimo festival, ovo nije prvi put da Saša i ja radimo zajedno; još 2012. napisali smo zajedno dramski tekst 'Rent a friend' koji je imao vrlo uspješnu sudbinu, dobili smo nekoliko značajnih nagrada za taj uradak. Od tada naša suradnja traje i traje, dobro se usklađujemo i u pedagoškom radu na ADU, gdje smo oboje stalno zaposleni, te je to tako svjedočanstvo da se mnogi odnosi, kako umjetnički, tako i privatni, ne mogu svesti na samo jednu komponentu.

Koliko ste zadovoljni odazivom publike ove godine?

- Unatoč poskupljenjima u čitavoj Hrvatskoj, a bogme i u Dubrovniku, ulaznice na Igrama

nisu poskupjele. Za Dubrovčane su i najpovoljnije, zahvaljujući popustima i paketima. Samim tim, posjećenost je izvrsna, sad smo baš na jakom dobrom valu.

Vaš mandat završava ovogodišnjim izdanjem Igara. Kako se osjećate?

- Ponos, sjeta, zadovoljstvo, umor, radost, uživanje u svom radu i u ljepoti Dubrovnika - sve se to miješa poput nekog dobrog složenca. Odlazim svojom voljom, pa nema mjesta za gorčinu. Za razliku od prethodnih godina, nema puno nervoze.

Na što ste najponosniji, a što biste možda, da možete, napravili drukčije?

- Ni u privatnom životu se ne osvrćem na prošlost. Pitate me za profesionalni osvrt, ali dajem si za pravo da je privatno i profesionalno neodvojivo. Nema žaljenja, nema preispitivanja. Čini mi se da je sve kako je trebalo biti.

Kako ste se snašli u Dubrovniku i je li vam u nekim trenucima bilo teško?

- Neki dan sam baš zbrajala, objašnjavajući mom prijatelju i scenografu Stefanu Katunar, koliko sam prisutna na Igrama. Devetnaest godina! Znađem gotovo svaki zakutak Dubrovnika i okolice. Puno sam više od sjetiteljice, a puno manje od ziteljice. To je onda neka zlatna sredina zahvaljujući kojoj mogu biti objektivna u odnosu na mentalitet, drugačiji od onog u kojem sam odrasla. Obožavam Dubrovnik. I njegovu svjetlu i tamnu stranu. A kad bih sad nabrajala svoje teške trenutke doživljene ovdje, bila bih kontra zlatnog dubrovačkog pravila - diplomacije.

Koji su vam daljnji planovi? I imate li savjet za vašu nasljednicu Martinu Filjak?

- Dobro se odmoriti. Baciti mobitel u zapećak. Pročitati barem pet knjiga u tri tjedna. A što se tiče Martine Filjak, poručujem joj - samo hrabro. Navijam za nju i za Igre svim srcem! ☐

Anica Kontić tumači Marušu, hodočasnici. Gloria Dubelj Filipu Menčetić, gospodarstvenicu iz 14. st. Nataša Dangubić, tumačeći lik Marije Gučetić, predstavlja renesansnu borkinju za ženska prava

Odlazim s Ljetnih igara svojom voljom, pa nema mjesta za gorčinu. Za razliku od prethodnih godina, nema puno nervoze. Nema žaljenja, nema preispitivanja. Ni u poslu ni u privatnom ne osvrćem se na prošlost